

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDEI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre . . . 2—P
Csekkzámla: „Tisztes Ipar”
Budapest, 10.457.

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon :13-00-92

Minőségi embert

kitermelni, ez a kiáltás hangzik az egész világ felé követendő példaként a finn-szovjetorosz háború eddigi fejleményeiből. A minőségi ember áll ott szemben a tömeg-emberrel. És egy minőségi ember máig helyt tudott állni 45 tömeg-emberrel szemben. (Finnország alig 4 milliónyi lakosa szemben a szovjetorosz 180 millióval). A világ csodája lett a kis finn nemzet és mindmáig egyedül áll hősi küzdelme a világtörténelemben. Ilyen lapjai a világtörténelemnek eddig nem voltak, mint amilyeneket ma a finnek írnak. Új történelmet nyitott ez a kis nemzet és a világ csak ma ébredt tudatára annak, hogy a nemzetek erőt nem lehet csupán a fizikai emberrel, az ágyúk és tankok tömegével, a repülőgépek ezreivel, a bombák millióival mérni. Van ezek felett egy erő és hatalom, amely mindennél erősebb tud lenni és ez: a minőségi ember. A világ a finnekről lemásolhatja ezt a minőségi embert és különösen a kis nemzeteknek — nekünk, magyaroknak — is erre az embertípusra, ennek kitermelésére kell minden energiánkat fordítanunk, mert csupán ezen a téren kelthiünk versenyre a világ hatalmas nemzetével. Milyen is ez a minőségi ember?

Lelkiségét felszíne hozta önmagából

Erzi, hogy nemcsak hús és vér, nemcsak anyagmassza, hanem szellemiség is. Nemcsak izom-erői vannak, de feszülnek benne a lélek erői is: az értelem és az akarat. Ő nem massza mások kezében. hanem saját maga ura a természetnek, az anyagnak, az életnek. Őt nem lehet csak kilóval és mércével mérni, benne több van, ő ember. Ember, akiben él az értelem, működik az akarat, akinek ideáljai vannak, aki lelkesedni tud, aki áldozatot tud hozni és ennek az áldozatnak háttére nem a politikai megbízott kancsukája vagy gépfegyvere, hanem azok az ideálok, amelyek egyedül képesek az embert emberré tenni.

Fegyvelmező ura egész lényének, minden porcikájának

Mindenkor tudja, mit és hogyan kell cselekednie. Izmai és akaratú nemcsak vezényszóra működnek, amelyet mások értenek és akaratú dob feléje, de ő sajátmaga is értője a történéseknek és végrehajtója az ellenállásoknak. Ha tömegben van, alárendeli magát a vezényszónak és a közöns akaratnak, de ha egyedül áll, akkor ura a helyzetnek, akkor is tudja, hogy mit kell tennie. A finn katonáról mond-

ják, ha egyedül áll a poszton és hadosztály áll vele szemben, akkor minden baka felér egy generálissal, olyan a katonai képzettsége, olyan a fegyvelmezettisége és hidegvére.

Alárendeli magát a közösség érdekeinek

Az önzés leggyözeze legkiáltóbb jele a lelki műveltségnek. Amikor az „én” ködös ösztönességéből ki tud emelkedni az egyén és látni tudja a szent közösség érdekeit, akkor kezdődik a minőségi ember kialakulása. Az „én” nem lehet központja az életnek, kiindulása cselekedeteinknek és rúgója összes beállítottságainknak. Vannak nagyobb értékek is. Ilyen nagyobb érték elsősorban a közösség. Esmék és ideálok közössége, vér és történelmi múlt közössége. Amikor ezek veszélyben vannak, amikor ezek mentéséről van szó, akkor az „én” háttérbe szorul és maradéktalanul feláldozza magát ezen közösségi értékek megmentésére.

Legényegyleti ideál a minőségi-ember

Nem ma kezdjük el hirdetni az egyén személyes értékét, mindig ennek kinevelése volt mozgalmi célunk. A finn hősi küzdelme és csodálatos ellenállása csak bizonyítja a százados munkánk helyességének. Jó úton járunk és másoknak is erre az útra kellett volna lépniük.

Még nem késő, magyarságunk még idejében ismerheti fel teljes egyetemességében a minőségi ember nagy fontosságát. Minden energiát, minden szervezkedést, minden társadalmi munkát bele kell állítani ennek a nagy célnak munkálásába: minőségi embert az élet minden posztjára, minőségi embert a műhelybe, az üzembe, mindenhová, a legkisebb helyre is. Ez a minőségi ember fog nagyra tenni bennünket, ellenállhatatlanná, igazán magyarokká.

LEGÉNYEGYLETEK! TERMELJETEK MINŐSÉGI EMBERT!

Magyar ima

Óh Atyánk, Istenünk, magyarok Istene!
Tekints le ránk, szenvedő népedre,
Hallgasd meg panaszunk, szomorú sóhajunk,
Vedd le e nagy terhet, a rabigát rólunk,
Könyörülj mirajtunk, szegény árva népen,
Segíts a rabságban sínylődő szegényen!

Óh Atyánk, Istenünk, magyarok Istene!
Térden áll előtted, Árpád vezér népe,
Könyözök szemekkel, könyörögve kérünk,
Ne hagyj már szenvedni, drága magyar népünk!
Nézz le ránk szeliden, mosolyogva, szépen,
Hogy ragyogjon fel a nap, a sötét magyar égen!

Pöstényi Gyula, Kiszvárd

Kereskedő segítők!

TOVÁBB MÁR NEM VÁRHATUNK!

Vártunk türelemmel, hogy megoldódnak életkérdéseink. Lestük a rendelkezéseket: miként akarnak majd egészségesen beállítani bennünket a magyar gazdasági élet újjarendezésébe. De hiába vártunk. Átütő erűjű intézkedések még nem történtek, legalább is még nem kellő mértékben. Nem üres kritika akar ez lenni, mert hiszen a kormányzat az elmúlt két évben többet tett érdeünkben, mint azelőtt évtizedek alatt. Gondoljunk csak a fizetésrendezésre, a munkaidő szabályozására, a fizetési szabadságra, stb. De ezek a kérdések sincsenek még végleg megoldva és még sok a tennivaló, megoldanivaló. Sok a panaszunk, nehézségünk és nem segítenek rajtunk olyan tempóban, mint azt a mai idők megkívánják. Ez csak azért van, mert mi kereskedősegítők nem vagyunk megszervezve, egységbetömörítve, így nem tudunk bekapcsolódní saját életkérdéseink megoldásába. Pedig nálunk nélkül, a mi meghallgatásunk és segítségünk nélkül, rólunk csak rosszul gondoskodhatnak.

Riadó! Itt van az idő!

TÖMÖRÜLJÜNK!

Ti, pestkörnyéki és vidéki legényegyletekben dolgozó kereskedő barátaink, tömörüljétek. Alakítsátok meg egy-letenként a kereskedő szakosztályt, amely életerős egységben dolgozik velünk együtt a tisztas kereszény, magyar kereskedelemért! Arra kérünk benneteket, írjátok meg az ottani legényegyleti kereskedő barátaink létszámát és ennek megérkezése után örömmel felvesszük veletek a kapcsolatokat. Póstafordultával megírjuk alakításra vonatkozó utasításainkat és a kereskedő szakosztály programját, célkitűzéseit. És ha így mindannyian összefogunk, joggal várhatjuk a hatóságok jóindulatát, mert **MUNKÁNKNAK MULTJA VAN.**

1940. március havában lesz a Központ Kereskedő

Szakosztályának tízéves jubileuma. Ez alatt a tív év alatt, — mely alakulástól kezdve pontosan vezetett jegyzőkönyvekben van lefektetve, — sok önállóvá vált és ma nagyszerű üzlettel rendelkező kereskedőt bocsátott szárnyaira Kereskedő Szakosztályunk. Voltak külföldi tanulmányúton szakosztályunk tagjai. Tanultak, tapasztaltak. Szakosztályunkban állandóan folynak a különböző tanfolyamok, hogy tagjaink minél képzetesebb kereskedők legyenek.

Szervezkedjétek Ti is! Nektek is szülkségetek van levelezési, könyvviteli, kirakatrendezői, áruismereti, általános kereskedelmi és közgazdasági ismereteket nyújtó tanfolyamokra.

MÉLTANYOLJÁK TUDÁSUNKAT!

És ha mi így mindent elkövetünk, hogy kiváló kereskedők legyünk, egységbe tömörítve, méltán elvárhatunk minden segítséget érvényesülésünk érdekében. Gyűléseinken megbeszélhetjük bajainkat, nehézségeinket, azok megoldási lehetőségeit és az intéző hatóságok elé terjesztve, joggal várhatjuk a kedvező elintézését. Hiszen ha csak egy dolgot sikerül elérni, hogy Kereskedő Szakosztályunk állami támogatással és ellenőrzéssel megbízatást kapjon a kereskedelemben állásközvetítésre, már akkor is sok beleszólásunk lesz a magyar kereszény kereskedelem vezetésébe és irányításába.

Kérjük kereskedő barátainkat, írják meg nehézségeiket, községük, városuk kereskedelmének nehézségeit, minél előbb alakuljon meg minden egyletünkben a kereskedő szakosztály, hogy így minél nagyobb súllyal folyhassunk bele kereskedelmi életünk kialakításába.

Isten áldása legyen munkátokon és közös munkánkon.

Isten áldja a tisztas ipart és tisztas kereskedelmet!

Levelező címünk: **Országos Központi Katolikus Legényegylet Kereskedő Szakosztálya, Budapest, VII., Rotentiller-u. 20—22.**

Ezt láttam

A 12 órai istentiszteleten az egyik budapesti plébánia templomban, amikor a Himnusz hangjait kezdi a kántor intónálni, a hallgatók nagyrésze megindul kifelé. Az egyik mellékajtóban négy fiatalember áll. A nagy megmozdulásra összenéznek és ők is megindulnak. De nem ki, hanem csak az ajtóig és a kijövő hallgatókat „Míg a Himnusz tart, nem lehet kimenni” — szavakkal nem engedik ki.

Az egyik kifelé tartó zavarba jön és megáll, az utána következők „Mi az?” — kérdésre csak ennyit válaszol: „Himnusz”. A kifelé tördülő emberek megállanak és együtt éneklük a karral a Magyar-Imádságot.

*

Zsúfolt villamos megy a körúton. A megállónál még egy középkorú hölgy nagynehezen felkapaszkodik. Az egyik férfi utas udvarias „Parancsoljon nagyságos asszony” — szavakkal felkínálja az ülőhelyét. „Nem nagyságos, hanem méltóságos asszony vagyok” — szól a hölgy indignálódva. — „Bocsánat, nem tudtam” — szól a férfi és ismét nyugodtan helyet foglal a felkínált ülésen.

*

All a bál. A táncosok mind kihevülten állanak és partnernőiknek „csapják a szelet” — persze csak legyezéssel. Majd a zenekar játsza a „Ritka búza, ritka árpa, ritkaarozs” csárdást és táncra perdülnek ismét, az imént alig-alig lézengő és pihegő párok. En meglepődve állók. Nem akarok hinni a szememnek. Csárdást játszik a zene és ime, kilencven pár közül alig akad három, aki csárdást is táncol. A legkülönbözőbb figurákat járnak és egyesek inkább sétálnak, mint a legszebb magyar táncot, a csárdást táncolnák. Megszólítottok egy fiút, hogy van az, hogy a mai fiatalág nem igen szereti a csárdást táncolni. „Ugyan kérem — volt a felelet, — ki táncolja ma már ezt az izzasztót? Hiszen csak megizzad az ember és semmiféle változatosság nincsen benne.” Hát így vagyunk. Ma már a csárdás „kiment a divatból”. A lambeth-walk és lovacska bezzeg nem izzasztó, nem beszélve a legkülönbözőbb fox-ok és egyebek figuráiról. Így vagyunk a magyar dalokkal és így vagyunk a táncokkal. Nem szeretik a magyarost. Csak az utánzást, ami külföldi, ami idegen tőlünk. Ugy látszik, hozzá vagyunk már szokva az idegen maszlagok bevételéhez és még mindig inkább akarunk kifelé intelligensnek, műveltnek és egyébként lenni, magyarságunk rovására.

Rupnik László.

Amire egyetem büszke

Az üllői Legényegylet hat éve...

Mint katolikus egyesületeknél általában, a főhangsúly a vallás-erkölcsi nevelésen van. Az orosz-lánrészt szeretett elnökünket, *Szabó Jenő* p. tanácsos, plébánost illeti, aki lankadatlan ügybuzgósággal foglalkozik fiai lelki vezetésével. Ennek tudható be, hogy egyletünk minden tagja évente négyezer járul a szentségekhez. A Manrézában évente átlag 8 tagunk vesz részt lelkigyakorlaton. A vasárnapi szentmiséken testületileg veszünk részt.

Szeretett Elnök Atyánk mindenütt ott van. Szinte hihetetlen, mennyi akaraterő van fáradt, beteg testében. Szervez, oktat, tanácsot ad. Ha kell, anyagilag is támogat. Egyetlen gyűlést el nem mulasztana. Sőt, hogy személyes példaadásán és gyűléseink gazdag tárgyszerozatán kívül jobban fenntartsa az érdeklődést, saját pénzéből minden gyűlésen kisorsol egy „Munkás imádkozik” imakönyvet, vagy más értékes tárgyat.

Minden időszerű és az iparosságot érintő kérdést letárgyalunk. Gyakran rendezünk e kérdésekről felolvasásokat, vitaestéket. Községünk vezetői, főjegyző, mérnök, orvos stb., résztvesznek gyűléseinken és előadásokat tartanak. A vitaesték szónokai mindig fiaink soraiból kerülnek ki.

Gyűléseinket a családi együttérzés jellemzi. Elnök Atyánk harmonizálművészetével feljuttatja a régi zamatos magyar nótákat, vagy ünnepek előtt a szép egyházi énekeket. *Horváth József* káplán, II. elnök olvassa fel a bennünket érintő időszerű újságcikkeket. Világi elnökünk, *Medve* tanító úr humoros, de oktató, jóízű előadásai várva-várt csemegéi gyűléseinknek. Leginkább hadifogoly-élményeiről tart beszámolót. Lassan kibontakozik előttünk Oroszország, Kína, Japán és a balkáni népek élete, népszokásai.

A legényegylet révén több tagunk beutazta Magyarországot, sőt egy közülük Rómában is járt. Hazatérve, gyűléseinken részletesen beszámolnak élményeiről.

A mi fiaink előtt nem ismeretlenek Mozart, Göthe, Tolsztoj, Leonardo da Vinci nevei és alkotásai, művei. Saját zenekarunk szívesen játssza Strauss keringőkirály és Csajkovszkij műveit. Egyleti rádiónkat mindig érdeklődéssel ülik körül tagjaink.

Vidám házibáljaink környékszerte híresek.

Egyletünk kebelén belül működik sportszakosztályunk, atlétika, labdarúgó és asztali tenisz osztályaival. Sportszakosztályunk sok dicsőséget szerzett egyletünknek.

Kolping takarékkasszánk 7.000.— P eredményel zárult. Egyletünk multévi munkakiállításával országos nevet ért el és szentesi dékán barátunk tőlünk kért tanácsot az általuk rendezendő munkakiállításra vonatkozólag.

Tagjaink ragaszkodását a bizonyítja legjobban, hogy 60-as létszámmal vesznek részt gyűléseinken. Katonáinktól tömegesen kapjuk a leveleket. Ha szabadságon vannak, egyetlen gyűlést el nem mulasztanak.

Büszke is minden katonájára az egylet. Kivétel nélkül mindegyiknek van rangja. 1 őrmesterünk, 4 szakaszvezetőnk, 6 tizedesünk, 2 őrvezetőnk van. A leventében is kívánlak tagjaink.

Falunk intelligenciája élénk érdeklődéssel kíséri munkánkat. Színdarabjainkon mindig válogatott kö-

Mélységesen megdöbbenette és gyászba borította a Magyar Legényegyleti Családot Fábíán Ferenc délkerületi titkárunk feleségének

FÁBÍÁN FERENCENÉ szül. OLÁH GIZELLA

tragikus halála. Alig négyhónapi boldog házassélet után február 18-án vette magához az Ur. Egész Legényegyleti Családunk imádkozik a Megboldogult lelki üdvéért és Fábíán Ferencért, hogy ezt a nagy csapást Istenben való meggyugvással tudja elviselni.

zönség jelenik meg. Egyházi és nemzeti ünnepélyek rendezésében községünkben teljesen átvettük a vezetést.

Mindezt az egyleti önművelődésnek köszönhetjük. Van egypár tagunk, akik azelőtt félenken meghúzódtak, most pedig gyűléseinknek, ünnepélyeinknek szónokai és szereplői.

Egyletünk kifelé csendben, de belül annál tempósabb munkával tölti életét. Egy kürtöli tele a falut, hogy mit csinál, de ha megmozdul és Kolping zászlóval az élen 50—90 tagunk egyenruhában évente háromszor végigvonul az utcán, nagyszerű látványt nyújtanak.

Ennek köszönhető, hogy az elmúlt évben 30 új tagot avattunk fel. Két színdarabot, több kis teadélutánt és egy nagyszerű júlifalst rendeztünk.

November 1-én zászlóval vonultunk ki a temetőbe az elesett hősök és egyleti halottaink sírjához. Karácsonykor cipőt, ruhát és szeretetcsomagokat osztottunk ki községünk szegény gyermekei között.

Ha visszatekintünk a kezdet nehézségeire és az elért eredményekre, úgy büszkén állapíthatjuk meg, hogy érdemes volt küzdeni, dolgozni, áldozatot hozni és érdemes lesz folytatni ezt a munkát.

A mi egyletünk még fog hallatni magáról, mert ahol van szív és lélek, van akarat, ott a jó Isten is megáldja a tisztas munkát!

Egy üllői „Mesterlegény”.

Mit csináljunk?

1. Heti gyűléseinket tartsuk meg pontosan.
2. Heti gyűlésre előadónak kérjünk fel tanárokat, orvosokat, ügyvédeket, ipari vezetőket, stb.
3. A gyűlés második részében a tagokat önképzőkör-szerűen szerepeltessük.
4. Húsvétra minden tagunk szerezzze be „A munkás imádkozik” imakönyvünket.
5. Követeljük meg, hogy tagjaink legalább az egylet helyiségeiben viseljék „K” jelvényüket. Ezt ellenőrizzük.
6. Az egyleti tagok hordják magukkal tagkönyvüket. Tartsunk ellenőrzést, hogy azok rendben vannak-e.
7. Egyleti könyvtárunk részére szerezzük be az ipari és kereskedelmi szakkönyvtár köteteit.
8. Szövetségi tartozásainkat egyenlítsük ki.
9. Egyletünk életéről küldjünk jelentéseket.
10. Az Új Nemességet terjesszük pártoló tagjaink körében is.

A Központ életéből

Minden egyletnek megvan a maga sajátos egyéni élete, szervezete, berendezése. Hiszen a cél közös: a katolikus magyar iparosifjúság társadalmi szervezetsége, nevelése kulturális, szakmai és elsősorban vállalkozási szempontból. Csak az új-jaink különböznek, de ez nem is olyan nagy baj, mert a jelen esetben minden út „Rómába” vezet.

Nézzük csak meg a Központ életét egy hét, vagy jobban mondva egy heti munka keresztmetszetében:

Hétfő! Nem is indulhat egy heti munkának való nekiiramodás szében, mint a taggyűlésen. Amidőn mindannyian összegyűlve, az elmúlt hét tanulságain okulva, mikor a mult terveit már a kudarcok, vagy sikerek távlatán túl szemlélve, levonjuk a jövőre nézve következtetéseinket. A heti gyűlésünkön az aktuális társadalmi, közéleti, valamint politikai helyzettaglalás mellett mindig helyet adunk egy komoly tartalmú, de nem hosszú (15–20 perc) előadásnak, míg a nehéz tárgyú és a tagok figyelmét ugyancsak lekötő és igénybevevő tárgyszerű után az Önképzőkör vidám félórása üdíti fel ismét a gyűlés résztvevőit, hogy azután megérdemelt nyugalomra térjünk.

Kedden már megindulnak a céhtanfolyamok kebelében az elméleti és gyakorlati szakoktatások éspedig a szabó, cipész és fodrász céhek műhelyeiben.

Sajnos nem áll elegendő hely a rendelkezésünkre, hogy az érdeklődésre ugyancsak szímet tartó foglalkozási munkarendről e sorok között részletesebben beszámolhassunk, így tehát arra szorítkozunk csupán, hogy felhívjuk az érdeklődők figyelmét ezen szaktanfolyamainkra, ahol a jelzett időben minden tagunkat szívesen látunk. Kedden van még a levele kötelezettek foglalkoztatási ideje is, s az avataltan ugyancsak meglepődhet, amikor vidám nótászó mellett a díszlépés ütemes hangjait hallja visszadöngeni a központi-ház falai közül. S még ezekben a zord téli napokban is, mintha egy kis jóleső melegség buggyanna a fázós legények közé, hogyne, hiszen a Napsugarak is kedden tartják rendes heti gyűlésüket.

Szerdán a vacsora után litánia van kápolnánknak, majd választmányi, vagy rendezői gyűlés, amikor is a bálók, mulatságok, ünnepélyek, vagy más, a központ életében nem

Milyen pályára lépünk?

A társadalmi életben való harmonikus elhelyezkedés kérdése, a pályaválasztás, az egész életre kiható felelősségteljes döntés, amely nemcsak az egyéni érdekek szempontjából, hanem az emberi közösség, a nemzeti boldogulás szempontjából is rendkívüli jelentőségű. A pályaválasztás a jelenkor világgazdasági válságában különös hangsúlyt és időszerűséget nyert, mert ma az életbe kilépő ifjú a munkaalkalom és a megélhetés kérdéseivel is szembe kerül.

A pályaválasztásnál egyenlő figyelemben kell részesíteni a társadalmi és gazdasági szempontok adottságait csakúgy, mint az egyéni hajlamot, képességet, képzettséget, valamint az egyén egészségi állapotát. Alig van fontosabb gyakorlati kérdés, mint annak idejében való helyes megítélete: milyen pályára alkalmas valaki. Kiből lehet ügyes kereskedő, vagy iparos. A pályaválasztó ifjú legkevésbé ismeri önmagát, s kénytelen dönteni, hogy milyen pályára lépjen. Későn eszmél rá, hogy rosszul választott, de azonnal nem mer változtatni, tétovázik, attól tart, hogy másodszor is tévesen dönt. Mesterségét csak külső vonásokban ismeri, lényegét nem. Sokszor a kenyérkereset kérdése irányítja a pályaválasztást, a tehetség vagy hajlam ellenére. Igen sokszor a szülők szeme előtt is ez a szempont lebeg. Jól mondja egy francia író: *sok szülő több gondot fordít egy ruhaanyag megválasztására, mint saját gyermekének pályaválasztására.* Amint nem szabad a pusztá véletlenre bízni a pályaválasztást, úgy a hajlam maga sem elég. A pályaválasztás ma már nemcsak a szülők és az ifjúság magánügye, hanem, mint nagyjelentőségű társadalmi probléma, életrehívta a maga szaktudományát és intézményeit, amelyek az ember és a munka természetének tudományos vizsgálatait összekapcsolva keresik az egyének megfelelő munkahelyet, és a munkahelynek megfelelő egyént.

Nagy felelősséget jelent a pályaválasztás kérdésében való döntés, ennél a kérdésnél a jövőnk alapkövét tesszük le. Mindenki gondolja meg jól előre, hogyha pályaválasztás elé áll, tudjon dönteni, úgy saját jövőjének biztosítása, mint a társadalom fejlődésének és haladásának érdekében.

Hulmán Károly

II. gondnok, Szeged-Rókus.

kevésbé fontos ügyek kerülnek napirendre és gondos letárgyalásra, nem kímélve sokszor a kritika legélesebb hangját sem. Szerdán van még az újonckor oktatása, előkészítése az avatásra stb.

Csütörtök ismét a céhek életében bír nagy jelentőséggel, hiszen nem kevesebb, mint négy céh állítja sorompóba tagjait, úgy mint a kereskedők, szabók, fodrászok és vasasok.

Pénteken az asztalos és cipész céh foglalkoztatja tagjait, pénteken tartja még összejelöveleteit a dalárda és a zenekar is, s végül a „Csepreghy önképzőkör” műkedvelő gárdájának munkásságát kell kiemelniük, akik a bőjti bálak holt-szezonjára ügyesen gondoskodtak vasárnapjaink műsorral való kitöltéséről. Immár 40 éves jubileumunk alkalmával február 25-én **Kuruc-estet**, március 3-án **Katona-estet**, március 10-én **Kolping-estet**, s végül március 17-én a Szövetségi díjnyertes Újpesti Kat. Legényegylet vendégjátékaként az „Úr katonái” elő-

adásával estélyt rendez, valamennyit este 6 órá kezdettel.

A szombat nap már a hét-vég jellegével nem terheli az egylet tagjait sem előadással, sem tanfolyammal, így az egész est játékokkal, szórakozással telik el. Megtelik a társalgó sakkozó, ping-pongozó és billárdozó ellenfelekkel és vidám terefere, nevetgélés közepette zárjuk le a hetet, hiszen a jól végzett munka után ügyis a vasárnapi munkaszünetre ébredünk.

Vasárnap délelőtt 10 órakor az egylet kápolnájában közös szentmisén vesznek részt tagjaink.

Honti József

GYORSASÁG.

Mester: Hé, Jancsi, siess azzal a cipő pucolással!

I. u. s: Hiszen sietek, már a másodikat pucolom.

Mester: Hát az első hol van?

I. u. s: Azt majd azután tisztítom.

A legényegyleti gyűlésekről

Közösségi élet színhelye. Az emberben vannak társas életösztönök. Vágyódik társaság után: családi, baráti, egyesületi élet után. Mi, a magyarság évszázadok óta török, majd osztrák diktatúrák, elnyomások alatt éltünk s így népközösségünk, ifjúságunk társas életi képességei és ösztönei nem fejlődhettek ki. Minálunk csak azóta fejlődtek ki, amióta független és önálló nemzetté lettünk. De az egyesületi élet utáni érzékünk még nem oly fejlett mint más népeké, mint pl. a németeké. Működünk mi intenzíven, vigyünk életet, egységet az egyesülteinkben s szülessenek eredmények, mi is szervezett néppé leszünk.

A mi gyűléseink szent magyar célt, szakmai nevelést, családi életre való előkészítést, igazi vallásos élet kialakítását és a hamisítatlan hazafias szellem megteremtését szolgálja. A legényegyleti gyűléseink a magyar ifjúság közösségi életének színterei, áramhazái, sejtjei. Tehát minden gyűlésen az elnök vagy más előadó: elsősorban ébressze a közösségi öntudatot, bármilyen formában a tagokban. Mi N. N. Egyetl amennyire lehet, egymást támogassuk. Érezzünk együtt örömben és bánatban (névnapra gratuláció, segédbe avatás stb.). Minden előadót az vezessen: használják a közösségnek. Olyanról beszéljék, ami a világnézetüket és életismeretüket emeli. A tagok között, de főképpen gyűléseinkben mindig azt hangoztassuk: **Használni egymásnak!** A beszédek sohasem legyenek fölösleges árohosszas magas, vagy mély értelmű, nagyon nehéz, mítssem használó előadások.

A Katolikus Legényegylet gyűlése az ifjúság katolikus önevelésének és tevékenységének színhelye, ahol Egyházunk és hitünk felől tájékozódást nyernek, az egyházközösséggel való együttműködést megbeszéljük, elhatározzák, ahol tájékoztatást kapnak az ősi katolikus hitünk mindig modern kristálytiszta rendszerét fenyegető támadásokkal szemben, ahol megismerik a világ katolizmus helyzetét, a küzdő egyház frontállását, hogyan áll, működik hazánkban és mindenütt. Milyen katolikus szervezetek vannak, katolikus sajtó, katolikus és keresztény művészet s főképpen pedig a keresztény katolikus ipar és kereskedelem fejlődése a világ minden táján stb.

Gondoskodjék az elnök, a dékán, hogy a tagok beszédek által, könyvek, újságok, folyóiratok alapján adjanak elő villámbeszédeket, hogy ezáltal vallási intelligenciájuk és általános műveltségük meg legyen.

A gyűléseken ébresszük fel tagjainkban a szakmai öntudatot. Legyen minden tag büszke az ő szakmájára. Erdekes és hasznos előadások az ipar és különböző szakma szépségeiről, eredetéről, majd pedig saját tapasztalataik alapján tartsanak maguk a tagok is az összesség előtt rövid és értelmes előadásokat saját szakmáikról. Felkészít előadások kereteiben mutassunk rá tagjaink előtt a szakmában való tökéletesítés határtalan fontosságára.

rajzoljuk meg előttük a kiváló mester típusát, a rátermelt kereskedőt.

Foglalkozunk hetigyűléseinkben az általános műveltség elsajátításával. A legényegyleti tag tájékozott legyen a világtörténelem fontosabb eseményeivel, népies formában ismerteressük a magyar történelmet s főképpen tájékozassuk a jelenkor eseményeiről. Mutassunk rá olykor-olykor a beteges tünetekre, rajzoljuk meg, hogy a világnézeti és politikai kérdésekben, a jelenlegi beteges helyzetet mi a hivatalos és eszabhatatlan igaz egyház álláspontja. Engedjük a tagokat hozzászólni és vezessünk le egy értelmes és hasznos vitát.

Legyen a legényegyleti gyűlés a bajtársiasság, boldogság és öröm színhelye. Ne adjunk soha a gyűléseinknek nagyképp hivatalos légkört. A fagyos és hivatalos légkör elidegeníti a tagokat. Eljen az együleti gyűlésekben az igazi baráti szellem, hogy felüldülés legyen tagjaink számára.

Tehát jegyezzük meg jól: a Katolikus Legényegylet az életérős, derűs, lendületes fiatal magyar katolikus munkásifjúság közössége!

Ne utánozzuk az öregek hivatalos üléseit, ami fárasztó. De viszont nem szabad a közvetlenséget figyelemzetlenségbe engedni. Rend, egyöntetűség és szigorú fegyelem azért kell, hogy legyen.

Hogyan képzelem én el tehát egy igazi élettől duzzadó hetigyűlést:

1. *A dékán olvassa fel „Munkás imádkozók” imakönyvünk „Gyűlés előtt!” imáját, a tagok mondják utána.*

2. *Azután énekeljünk. Legjobban megfelel a „Fel, legények előre” jó partfogósan, hangulatosan, lelkesedve.*

3. *A gyűlést mindig a dékán nyissa meg. Köszöntse az esetleges vendégeket, az elnököket és a tagokat, ha elnökek, tagnak, pártoló tagnak, az egylet pártfogójának, nevesebb pártolónak névnapja, születésnapja, házasság, születés, jubileum, nevezetes évforduló stb. előfordul, szép és lelkesítő szavakkal emlékezzék meg. Ez a megemlékezés nagyon jól fog esni bárkinek és azaz szorosabban oda lehet kapcsolni az egylethez. Rövid megnyitójában vessen fel a dékán mindig egy-egy gondolatot is. Kapcsolja össze jelenlegi nemzeti, társadalmi, egyházi eseményekkel.*

4. *Beszéljen az elnök, vagy vendég-előadó. A beszéd soha ne tartson fél óránál tovább, még ha bármennyire érdekes is. A beszéd tárgya legyen nevelő, szakmai, családi, vallási stb.*

5. *Iktassunk közébe egy könnyű számot, hogy azok, akik esetleg aludtak felebredjenek, jó erre egy hangulatos szöveg ének, szülő zene szám vagy élenk szavaltat.*

6. *Most következnek 1–2–3 tag 5–5 perces aktuális előadása, illetve beszéde. Hetigyűlésre mindig olyan beszédeket vigyünk, ami már előtte az esetleges önképzőkörön, vagy szakmai tanulmányon a tájpróbát kiállta.*

7. *Ezután a 2–3 rövid, de lelkesítő vagy tanító ifjúsági beszéd után cso-*

portének következnek: „Ez a föld az enyém”, „Édes szülő hazám”, „Kis lak áll”, vagy tiszta szép szerelmi dalokat. Nagybőjti vagy adventi időszakban szép, ha egy pár vallásos énekek is próbálkozunk. De ne emeljük a vallásos éneket énekeljünk. Amennyit énekeljünk csak, míg a kedélycílág lerázza magáról az élet porát.

8. *Próbáljunk most előadni, illetve ismertetni a heti események röviden. Tanfolyamot megnyitottuk, 15–20 tag vesz részt, asztali tenisz verseny meggyertük, elvesszítettük, a labdarúgó csapat 3–4 gól arányban győzött, kikaptunk stb.*

9. *Most térjünk át, mik vannak terebe vére: Nagybőjti tagjaink számára három este szentbeszédet lesznek, majd csásirnap közös áldozás, résztvevőink a szomszédváros legényegyletének jubileumán, zászlószentelésén, ünnepelelünk stb.*

9. *Kérdezzük meg a tagokat nem óhajtanak-e közérdekű kérdést felvetni, vagy kérdezni. Személyes vitát, de még más természetű zúgolódó felszólalást is lehetőleg kerüljünk, mert az nagyon rossz benyomást kelt az esetleg új jelentkezőkre. Ezt a részt soha ne engedjük hosszúra nyúlni.*

10. *Most az elnök szavai zárják be a gyűlést. Kedves, atyai, közvetlen, lelkesítő legyen.*

11. *A dékán olvassa fel imakönyvünk „Gyűlés után” imáját, a tagok mondják utána.*

12. *„Cseng az üllő, peng a sarló” Újnemesség indulójával zárjuk be a gyűlést.*

A gyűlés után üzleti szellemű tagjaink vegyék kezükbe az Új Nemességet és árulják.

Általában legyen a legényegylet a városnak, községnek áramháza. Az eszmék rajta keresztül áradjanak szét az ifjúságra, mint a futatóz. A közvéleményt a legényegylet irányítsa a munkásifjúság között, ugyanis szintén a munkásműveltség.

Fábián Ferenc
délkerületi titkár. Szeged.

A jó család

A legényegylet olyan mint a jó család.
[Lád.

Hol egymással mindenki hú barát. Nincs ellenség és nincsen civakodó, Nincsen politikai hadakozó.

Csak megértés, béke és szeretet, — Mert hívott és ez vonzott engemet, — Mert szerető szívekre találok, Vannak vidám, boldog mosolygások.

Ez az igazi krisztusi szeretet... Nemesíti az ifjú lelkeket. Megmutatja a tiszta életet, Az utat, melyen haladni lehet.

Fogjunk tehát össze mi mindnyájan. A szeretetnek ölelő karjában, Egymást édes testvéreknek nézzük, Munkánkra Isten áldását kérjük.

Fiúk! legyünk mindig megértésben, Dolgozzunk szépen Isten nevében. Ne legyünk soha félenk, csüggedők, Legyünk Krisztus és Kolping köve-
[Lök!

Kocsis Sándor, Hatvan.

DEVECSER:

Szeretettel közlöm, hogy még mi is élünk. 1940 február 7-én *finu estelet rendeztünk*, melynek fiszta bevételét a választmányi gyűlés határozata-képpen a harcban álló finn testvér-nemzetnek elküldöttük. Ezen összeg 40 pengőt tett ki.

Kovács Károly
dékán.

PESTSZENTERZSÉBET — KOSSUTHFALVA:

Egyletünk február 3-án nagyszabású farsangi táncestélyt és február 6-án jólsikerült Bolond-estét rendezt, jó hangulat és nagy erkölcsi siker mellett. A fiúk nagyban készülnek a március 3-án rendezendő műsoros virsli-délutánra.

Kákonyi Ferenc József
dékán.

ESZTERGOM:

„A csavargó” című 3 felvonásos énekes színművet *Stang* Lajos legényegyleti tag írta és *Ammer* József Esztergom-belvárosi zeneszerző-karnagy írta hozzá kellemes összhangzású zenét. Másodízben 1939. december 26-án mutatta be, illetve hozta színpadra az egylet műkedvelő gárdája nagy sikerrel. A mai iparos ifjúság nyomorát feltáró énekes színmű igen nagy hatást tett a hallgatók körében és úgy a szereplőket, mint a szerzőket nagy tapsviharral jutalmazta a természet zsúfolásig megtöltött hallgatóság. Ezt a legényegyleti ízi, szép muzsikájú 3 felvonásos színművet (4 hölgy és 5 férfiszereplő) ajánljuk a vidéki tagegyletek szíves figyelmébe előadásra. Előadás joga (6 szerepkönyv és 1 partitúra megvásárlásával) a szerzőknél, Esztergomi Kat. Legényegyleti dékáni iroda (Szent Imre-u. 22.) megszerezhető. — Ára: 20.— P. A darab előadási jogát a belügyminiszter engedélyezte és felvette a szerzők címterába is. — *Ajánljuk tagegyleteink szíves figyelmébe.*

JÁNOSHALMA:

December közepén meglátogatta egyletünket *Tóth* Sándor szövetségi dékán. Karácsony napján 38 új tagot avatott fel *Szabó* István apát-plébános, elnök, utána ünnepély volt az egyletben. Karácsony másodnapján nagy anyagi és erkölcsi sikerrel adtuk elő Csiki Gergely „Nagymama” c. 3 felvonásos vígjátékát. Szilveszterkor ugyanezt meg kellett ismételnünk. Január 14-én tartottuk meg évi rendes közgyűlésünket. Szerdai gyűlésünket a tagok teljes számban látogatják. Február 4-én

farsangi műsoros estét rendeztünk. A nagy siker *Németh* Frigyes társelnöknek és kiváló rendező gárdának köszönhető.

Kósa István
dékán.

JÁSZÁROKSZALLÁS:

Iparossága úgyszólván teljes számban a legényegyletbe tömörül. Így nem csoda, ha február 1-én és 8-án *vitéz Pintér* József szövetségi ü. v. elnökünk telt házak mellett tartott előadásokat a kisiparosság problémáiról, melyek különösen napjainkban igen súlyosakká váltak.

FELSŐSEGESD:

Barbély Honor elnök vezetésével január 14-én tartották alakuló díszközgyűlésüket. Szeretettel köszöntjük új egyletünket mozgalmunk soráiban.

SOPRON:

December 17-én a soproni népszavazás jubileumát nagyszabású ünnepélyvel ünnepeltük meg. „Nem szabad a szívnek szeretni” c. hazafias színművet adtuk elő nagy sikerrel. Az ünnepélyt *dr. Büremer* László prépost-plébános, elnök nyitotta meg. *Győrdári* Alajos tagunk saját alkalmi költeményét szavalta el. *Németh* József jegyző mondott ünnepi beszédet. *Seidl* Ferenc ujoncmester bevezet 15 új tagot, akiket egyházi elnökünk ünnepélyesen rendes tagokká avat fel. *Seidl* József házagnyunk és *Kiss* Ferenc szavaltak. Karácsony este családi ünnepélyt rendeztünk.

Szabó tagjainknak most rendeztünk egy mestervizsgára előkészítő gyakorlati és elméleti tanfolyamot.

Fekete Jenő
II. dékán.

HATVAN:

Dr. Dancsák Sándor II. elnökünknek erős kézzel, de meleg szeretettel vezeti egyletünket. A heti gyűléseket szorgalmasan látogatjuk és figyelemmel hallgatjuk elnökünk előadásait.

Az „Abbé” című vallásos színművet nagy sikerrel adtuk elő. Az előadást közkívánatra meg kellett ismételnünk. Most készülünk a „Csavargó leány” c. énekes vígjátékra.

Kocsis Sándor
h. pénztáros.

GYŐRSZABADHEGY:

Patay Károly tanító vezetésével egyike legszebben fejlődő egyleteinknek. Rövid fennállásuk alatt is már nagyszemű legényegyleti eredményeket értek el. Február 11-én *vitéz Pintér* József szövetségi ü. v. elnök avatta fel ünnepélyes keretek között új tagjait.

GYÖNGYÖS:

Február 4-én rendeztük jelmezes farsangi esténket, melyen megjelentek városunk iparos és kereskedő vezetői is. Február 6-án műsoros teaestélyben búcsúztunk a farsangtól, hogy a bőjtben annál nagyobb akaratral és erővel fogjunk hozzá előlé és nevelő munkánkhoz. *Kereskedelmi szaktanfolyamunk*, — melyet a

mult hónapban kezdtünk el — a tagok részéről nagy látogatottságnak örvend. Ennek befejeztével *adó és közigazgatási ismeretekről* tartunk egy tanfolyamot. Már most dolgozunk egy ifjúsági propaganda nagygyűlés megvalósításán, melyet a jövő hónapra tervezünk. Kultur-délutánunkon most került bemutatásra az „En és a kisöcsém” c. operett.

Kutányi Mihály
dékán.

HAJDUNÁNÁS:

A legényegylet itt is megalakult kevés számú, de annál lelkesebb ifjúsággal. Január 21-én volt az első tagavatás ünnepélyes szentmise keretében, amikor is II tag lett avatva, akikhez *Lábas* József plébános, az egylet elnöke intézett gyönyörű beszédet. A heti gyűléseket pontosan betartjuk és azokon a fiúk mindig teljes számban jelennek meg. Jan. 28-án műsoros táncestély volt, amelyen közreműködött a helyi leányegyesület műkedvelő gárdája is. Az est úgy anyagilag mint erkölcsileg nagyszerűen sikerült. Minden szereplő egyformán dícséretet érdemel. A jól sikerült előkészítés és rendezés *Borsi* Antal jegyző és *Lugosi* Lajos dékán érdeme.

Imakönyve

legyen minden tagnak
mert Istennel mindegyiknek
akad dolga.

A mi imakönyvünk

„A munkás imádkozik.”

Kartonkötésben 80 fillér, vászonkötésben 1.20 P, bőrkötésben 2.50P.

BŐHÖNYE:

Január 21. piros betűs ünnepe. A munkásifjúság lázas izgalommal készült első legényegyleti avatására. A dékánképző kurzusunkon kinevelt *Makk* József és *vitéz Rádkai* Zoltán oly lendülettel fogtak neki a munkának, hogy a falu fiatalága csakhamar otthonának ismerte a Legényegyletet. *Vörös* József plébános, elnök vezetésével és irányításával megtartották örömmünnepüket, az első avatást.

DOROG:

Dr. Trinkl Kálmán tanácsos plébános, *dr. Csertő* Sándor káplán munkásifjúságot szerető szíve tette lehetővé Dorogon a Legényegylet megalakítását. *László* András és még többen lelkes fiatalaberek, akik érezték, hogy valamiben hiányt szenvednek, lázas szervező munkába kezdtek és rövid időn belül megalakították a Legényegyletet. Vasárnap

szép és felemelő ünnepség keretében tartották meg első avatásukat, melyen a magyar Ruhr-vidék apraja és nagyjai ott volt, amikor a Kolping-zászló alatt sorakozó ifjak megindultak hitet, fogadalmat tenni a legfőbb Urnak, Krisztus Királynak.

LEPSÉNYI:

Krisztus az én memmijországom... Hangos örömmre dobbant a szívük mindazoknak, akik a Lepsényi Katolikus Legényegylet f. hó 6-án tartott műsoros előadásán megjelentek. A mult hóban 31 taggal alakult Egylet ezen alkalommal mutatkozott be a nyilvánosság előtt s diescékvés nélkül mondhatjuk, hogy a siker a rendezőség reményét is felülmutta. Az előadást a Legény-induló akkordjai vezették be, majd két egyfelvonásos került előadásra, amelyben az ifjak a társadalom minden rendjéből kikerült 20 jelenlévő előtt díszcélrel vizsgáztak. Az erkölcsi és anyagi siker ifj. Pergel József I. dékán és lelkes munkatársai buzgóságának eredménye. A tagok toborzása folyamatban van.

KISKUNFÉLEGYHÁZA:

Bensőséges keretek között ünnepelte legényegyleti családunk febr. 4-én zászlószentelését. A templomba való bevonulás után a Kolping-zászlóra ráhelyeztük *Szűjjártó Gyuláné* zászlóánya által adományozott gyönyörű himzett szalagot Kiskunfélegyháza város színeivel, rajta a Kat. Legényegylet jelmondata: „Isten áldja a tisztességes munkát!”, *Vedres Béla* apátplébános, elnök zászlószentelési beszédében a jelmondatból kiindulva, megkapó szavakkal hangsúlyozta a tisztességes munka értékét erkölcsi és hazafias szempontból. Nincs alacsonyrendű munka — mondotta — csak tisztességes, vagy tisztességtelen munka. A jobbára iparos és kereskedőifjakból álló legényegyleti család tagjait buzdította, hogy híven tartsanak ki eszményiük: a tisztességes és becsületes munka mellett. Majd megáldotta a zászlót e szavak kíséretében: „Isten áldása legyen ezen a zászlón és mindazokon, kik köréje csoportosulnak”.

A zászlószentelés és szentmise után *Szűjjártó Gyula*, az egylet világi elnöke, vendégszerető házában ebédelt vendégül a teljes legényegyleti család. Az itt élvezett vendégszerető kedvesség és a családias, meghitt hangulat nagyban hozzájárult, hogy emlékeztessék tegye számunkra ezt a napot.

Gulyás Sándor
dékán.

Hogyan halnak meg az emberek ?

— A szabónak elszakad élete fonala. — A kertész a paradicsomba jut. — A kapus beadja a kulcsot. — A harangozóknak beharangoznak. — A kalauz eléri a végállomást. — Az aratót lekaszálja a halál. — Az órásnak üt az utolsó órája. — A fogorvos ithagyja a fogát. — A pénztáros leszámol az étellel. — A labdarúgó utolsó rúg. — A kovács elpatkol. — A pilóta sírba száll. — A vetegteáriánus a fűbe harap.

Szolnok példát mutat!

Munkásifjak, *Árpási István* és *Kecskés László* dékánok nagy-szerű munkát kezdeményeztek szolnoki Legényegyletünkben. Ifjúsági tagok részére 3 napos vezetőképző kurzust rendeztek. Tizenkét munkásifjú ült össze, hogy 3 nap alatt előkészüljenek egy olyan nagy munkára, amely vidéki egyleteink számára példát mutató, korszakalkotó lesz.

1940. január 30-án, az első napon „Az iparosság fejlődése és életszínvonalának alakulásáról” folyt a vita. A második napon „A munkásifjúság megszervezéséről” és a harmadik napon a szolnoki Legényegylet szervezetének fokozottabb kiépítéséről voltak viták.

A beküldött jegyzőkönyvekben lefektetett felszólalások hozzáértésről, nagy érdeklődésről tanuszkodnak.

Az egyletben megszervezik a *szabó, lakatos, asztalos, kereskedő és vegyes céheket*, hogy ezáltal szakmai tanfolyamok rendezését lehetővé tegyék.

Munkájukba bekapcsolják a környéken lévő 10—12 legényegyletünket is. *Rövidesen megalakul a Legényegyletek Szolnoki Kerülete*. Szervezés alatt áll egy júniusban megrendezendő *segéd- és tanonckiallítás*, melyen résztvesznek a környék legényegyletei is.

A Szolnoki Kerület egyletei részére labdarúgó vándorkupát alapítanak.

A szolnoki munkát csak nagy vonalakban vázoltuk. A munka gyakorlati eredményeiről mindig hírt adunk, hogy mintául szolgáljanak többi egyleteinknek.

Isten áldja nagyszerű munkájukat!

Kecskeméti Egyletünk új székházat épít!

A Kat. Legény Egylet vasárnap délben tartotta évi rendes és egyben tisztújító közgyűlését. Cselényi József záradalelkész, egyházi elnök üdvözölte a megjelenteket, mély hatást keltő szavakban mutatott rá, hogy a mai világ az istenhívők és istentelenek táborára oszlik. Megjelölté ezzel kapcsolatban a Legény Egylet útját. *Leszögezte*, hogy ifjúságot Isten nélkül nem lehet nevelni. Hálát adott az Istennek, hogy a mult évben eredményesen dolgoztak.

A mult évi közgyűlés tartalmas jegyzőkönyvét Varga Zoltán olvasta fel. A titkári jelentést Jäger Mihály terjesztette elő, beszámolt a mult év munkájáról. Ginder Károly háznagy jelentése megemlékezett arról, hogy a Legény Egylet mostani székháza már szűknek bizonyul s mind nagyobb erővel tör elő a vágy, hogy megépítsék az új székházat. Ifj. Szili József pénztáros jelentése szerint a tagoknak nyolcvan százaléka rendszeren fizeti a tagsági díjat. Madari Ilonka a Nap sugar Leányklub évi munkájáról számolt be. A könyvtárosi jelentést Kasza Mihály olvasta fel. A tisztújítás során újabb három évre az alábbi tisztikart választották meg:

Világi elnök: Horváth István; egyházi elnök: Cselényi József; egyházi másodelnök: Havas Sándor; háznagy: Ginder Károly; h. háznagy: Bagi Vilmos; pénztáros: Szili József; h. pénztáros: Fehér Mihály; titkár: Jäger Mihály; h. titkár: Kasza Mihály; könyvtáros: Csertő József; ügyész: Steiskál Ottó dr.; jegyző: Varga Zoltán; h. könyvtáros: Gróf Jenő; számvizsgálók: Balla János, Gróf Sándor, Kapocsi János;

választmányi tagok: Baranek Mihály, Balla Menyhért, Borbás Péter, Gróf Alajos, Hoffer József, Hubert János, Király Ferenc, Kovács Gáspár, Kovács Antal, Kósa Antal, Kovács György, Kovács Lajos, Kozma László, Körte Lajos, Kása Lajos, Kiss Béla, Kecskeméti János, Maitán Kálmán, Nagy István, Rehák Sándor, Rehák János, Rehus Lajos, Rózsavölgyi Vilmos, Szabó József, vitéz Szathmáry Kálmán, Sándor István, Túri István, Zsadányi István; pótválasztmányi tagok: Balog György, Lugosi György, Szabó Boldizsár, Varga Gyula.

Cselényi József egyházi elnök bejelentette, hogy 1943-ban az egylet fennállásának ötvenéves jubileumát ünnepli, a vezetőség mindent megtesz, hogy a nevezetes dátumot már a rég óhajtott új székházban ünnepeljük meg. A maga részéről 500 pengő felajánlott a székházépítés költségeihez.

A lelkeshangulatú közgyűlést Kovács Sándor pápai prélatus zárta be, megköszönté Cselényi József egyházi elnök 11 éves áldozatos munkáját és a maga részéről szintén felajánlott 500 pengőt. Hivatkozott beszéde során arra az egységre, mely a Legény Egyletben uralkodik, ezt az egységet boldog öntudattal állítják be a magyar élet munkájába.

Gratulálunk!

Tegzes Béla pécsi tagunk eljegyezte Nagy Margitkát.

Wittmann Béla zirci tagunk házasságot kötött Szabó Rózsával.

Zászlóink alatt menetel Tóváros munkásifjúsága

Örömtől, boldogságtól mosolygó arcok, küzdelmes verekedéssel elért sikerek, megpróbáltatásokkal átélte, nehéz kezdetben kivívott tekintélyünk ékesen bizonyítják, hogy Tóváros munkásifjúsága felébredt visszavonultságából.

A Legényegyletek Orsz. Szövetsége kezét nyújtott minden munkásifjúnknak, hogy vezesse őket ezen a gondterhes és rögs életúton, amely számunkra már-már elviselhetetlen volt.

Eddig Tóváros több száz főnyi iparos és munkásifja hiába kereste a módot és alkalmat, hogy bajba jutva, vagy nehézségekkel küzdve legalább tanácsot kaphasson. 1939. év első hónapjaiban végre megszületett az a már régen időszerű gondolat, hogy megalakítsuk Tóvárosban is a Katolikus Legényegyletet. Elgondolásunk nem is volt hiábavaló. 1939. július 11-én, Egyletünk megalakulásakor 94 munkásifjú sorakozott fel zászlónk alá és tett fogadalmat a legényegyleti eszmékre. Fogadalmuk nem is lett eredménytelen. Jellemes fegyelmeztségükkel meghódították Tóváros munkásifjúságát és alig félév

alatt 130-ra emelkedett taglétszámunk. Egyletünk nem babérok szerzését, versenyek nyeresét, nem hír és dicsőség elérését tűzte ki céljául, hanem munkásifjúságunk megseitését, felkarolását.

Hétfői gyűlésein családias hangulatban folynak le. A rövid, de értékes előadások, a kellemes szórakozások megszerettették tagjainkkal az egyleti életet. Sokkal komolyabban fogjuk fel kötelességtejesítésünket, mint régente a céltalan sétálások, könyvelmú élet, rossz társaságok, zűhelyek füstös levegőjének egészegetlen fertőjében. Most tudjuk igazán értékelni a legényegylet célját és munkáját.

Egyik legszebb megmozdulásunk, hogy vasárnap délelőtt zászlók alatt felsorakozunk és fegyelmezett rendben, nótaszóval megyünk a szentmisére. Nagyszerű látványt nyújt száz egyenruhás munkásifjú menetelése Krisztushoz.

Ezek a fiúk Tóváros büszkeségei!

Csonka Zoltán
dékán.

Hogyan önállósultam

Sokat hánykolódtam az életben, küzdöttem sokhelyütt. Kereskedősegédi éveimre esnek a magyar kereskedelem legnehezebb évei. Vigasztalannak, kilátástalannak láttam a jövőmet. Segédkoromból egy fillért sem tudtam félretenni, mert kellett a családnak, szüleimnek, testvéreimnek. Még gondolni sem mertem arra, hogy valaha is önálló lehetek. Hogyan tudnám én előteremteni azt a 4000—5000 pengőt, ami a legkisebb üzlet felállításához is műhatatlanul szükséges?

És mégis önálló lettem. Amikor először hallottam a Nemzeti Önállósítási Alapról, felcsillant bennem a remény halvány sugara, hogy hátha mégis csak lesz nekem is pultom, állványom, pénztári asztalkám, raktáram! És álmodoztam róla. Kimondhatatlanul vágyódtam utána. Beadtam a kérvényt a Nemzeti Önállósítási Alaphoz és napról-napra lestem a választ. Behívtak a városházára, érdeklődtek körülményeim felől, jöttek az ipariügyi minisztériumtól, érdeklődött utánam a rendőrség, okmánypótlásra szólított fel az Alap és múltak a hónapok. De minden hónappal erősebb lett a

reményem, izmosabb a vágyakozásom. Ugy még sohasem tudtam imádkozni, mint akkor. És augusztus végén, a mult évben megkaptam az értesítést, hogy az Alap 4000 pengőt kiutalt számomra. Szeptemberben Pécs egyik legforgalmasabb helyén megnyitottam üzletemet, cukorka és csokoládé nagykereskedésemet. Nehézségeim vannak. És ezek nem kicsinyek. Mindig azt hittem, hogy az eladás nehéz csak. És ma azt kell tapasztalnom, hogy az eladásnál sokkal nehezebb az áru beszerzése. De az is majd megváltozik. Bizom a jövőmben, mert szeretek dolgozni, tudok dolgozni. Bizom a jövőmben, mert él bennem magyarsággal szemben a kötelességtudat, hogy a tőle kapott tőkével úgy gazdálkodjak, hogy magyarságom anyagi jólétét előrébb vigyem.

Legárd Gyula
nagykereskedő, Pécs.

Nagy és Vados cég

1931. októberében szülőfalumból, Nagybajcsról jöttem fel Pestre. A társam Vados Gyula, 1934-ben Szárföldről került fel a fővárosba. Jó szerencsénknek köszönhetjük, hogy beléptünk tagnak a Központi Kat. Legényegyletbe. Itt bekerültünk a Szabó Céhbe, ahol évek hosszú során látogattuk a különböző szaktanfolyamokat. Megtanultunk szabni és megtanultuk szakmánk fogásait. Az egyletben rendező voltam, majd pedig a Szabó Céh vezetője és végül a Kápolna gondozója lettem.

1938-ban, — a társam 1939-ben — tettünk mestervizsgát kitűnő eredménnyel egy nagyobb csoportban.

1939. júliusában egy merészet gondoltunk: önállósultunk. Pedig bizony kettőnknek csak 700.— pengőnk volt. Először több mint egy hónapig a legényegyleti internátus III-ik emeletén dolgoztunk. 1939. augusztusában *Budapest VIII., Hársfa-utca 37. szám* alatt egy kis üzletet béreltünk. Pénzünk bizony elfogyott a berendezésre, de azért szépen megindult a munka. Azóta mindig volt rendelésünk. Jó munkánkért vevőkink ajánlanak bennünket ismerőseiknek. Ha továbbra is ilyen szépen fejlődik műhelyünk, úgy nem félünk már a jövőtől. Különösen nagy sikert értünk el magyar ruháinkkal. Több idősebb szabómester is felkeresett bennünket, hogy eltanulják magyar-ruha szabásunkat.

Nagy Antal
szabómester.

Cimzett:

**Tek. Katolikus
Legényegylet**

Kiadja: az Országos Központi
Katolikus Legényegylet.
Bpest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF.

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József-utca 61.